

[Stavad]

ber 1985 gjorde det umuligt for regeringen at fortsætte en helt ødelæggende politik over for vore lokale aktiviteter og det kommunale selvstyre. En stor anerkendelse også til Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen, som med nyvalgte socialdemokratiske formænd i spidsen har muliggjort et skridt i den rigtige retning, men også en tak til de mange borgerlige lokalpolitikere, som sammen med os andre har påpeget regeringens ødelæggende politik over for det, man i venstre kalder det nære samfund, og over for dets borgere.

Socialdemokratiet vil gå aktivt ind i udvalgsarbejdet, og vor endelige stillingtagen vil afhænge af udvalgsarbejdet og af vore muligheder for at trænge igennem med de nødvendige ændringsforslag.

Det lille forslag nr. L 269 kan socialdemokratiet give sin tilslutning til.

Karen Højte Jensen (KF):

Udgangspunktet for debatten i dag er aftalen mellem regeringen og de kommunale organisationer om den kommunale økonomi i 1987 og 1988 samt om det fremtidige tilskuds- og udligningssystem.

Der er god grund til i dag at rose regeringen for den aktive indsats, der er gjort for at få en aftale i stand, men der skal sandelig også lyde en anerkendelse til de kommunale organisationer, som har udvist stor realitetsans.

Fra de kommunale organisationers side anerkendes det nu også i konkret handling, at der må sættes realistiske rammer for den kommunale økonomi, det kommunale aktivitetsniveau, således at dette tilpasses de samfundsøkonomiske muligheder. Lad mig tilføje, at der givetvis også i de nærmeste år vil være behov for at indpasse den kommunale sektors samlede økonomi i samfundsøkonomien. Som grundsynspunkt vil jeg fremføre, at det er vigtigt, at der er overensstemmelse og sammenhæng mellem skatteprocenten og serviceniveauet i de enkelte kommuner.

Det historiske bag det forslag, vi behandler, er regeringens og de radikales aftale fra sidste år om at tilstræbe en afvikling af de generelle tilskud. Efterfølgende har der været gjort mange øvelser, både talmæssige og politiske. Som et led i forarbejdet udsendtes der et debatoplæg fra indenrigsministeriet til

kommunerne. Nærværende lovforslag følger smukt de kommunale organisationers ønsker, som efterfølgende indgik.

Vi kan tilslutte os, at bloktilskuddene afvikles fra 1988. Det ville have været halsløgning, om det var sket allerede fra det kommende år. Det er således, at Kommunernes Landsforenings ønske om indførelse af statsfinansieret udligning og Amdsrådsforeningens ønske om at fastholde modellen med det nuværende udligningssystem er imødekommet. Det vil næppe skabe problemer, at der fremtidig bliver tale om to modeller.

Aftalen om rammerne for den kommunale økonomi dækker både 1987 og 1988. Det er tilfredsstillende, at der på denne måde skabes et godt planlægningsgrundlag for de enkelte kommunalbestyrelses- og amtdsrådsmedlemmer. Det er dog således, at skulle vi opleve en overophedning i bygge- og anlægssektoren, skal der optages forhandling vedrørende den del af aftalen, der angår anlægssektoren.

Hvad angår nettodriftsudgifterne for kommunerne under ét i årene 1987 og 1988, er der enighed om, at disse ikke må overstige gennemsnittet for de to foregående år. Der indbygges dog en korrektion af hensyn til arbejdstidsforkortelsen og under hensyn til de demografiske udgiftsbehov. Det sidste vil imødekomme kommuner, hvor antallet af ældre er stærkt stigende.

De kommunale organisationer har i og med, at de har indgået en aftale, forpligtet sig til at være med til at sikre, at aftalen om de økonomiske rammer holdes. Det lægger jeg stor vægt på. På den baggrund har jeg en positiv forventning til, at de enkelte kommuner lever op til deres ansvar og efterlever henstillingen. Regeringen har dog villet sikre sig, at kommunerne allerede nu blev bekendt med præmisserne for en eventuel overskridelse af henstillingen vedrørende driftsudgifterne. Det er baggrunden for forslaget om deponering af et beløb i Nationalbanken svarende til overskridelsen. Jeg mener, det er klogt, at der her fra regeringens side spilles med helt åbne kort.

Fra konservativ side finder vi det derudover positivt, at der sker en ændring af overudligningsbestemmelsen for Københavns og Frederiksberg kommuner. En kommune vil ikke fremtidig kunne tabe mere end 90 pct.